

Kriminaliteten 1

I.L. Valle uten enhver innflytelse?

Av Anders Melteig, Oslo

Ikke uventet har professor Thomas Mathiesen i Aftenpostens kronikk søndag 23.5. om «Kriminalitetens seier over samfunnet» funnet en ny anledning til igjen å rykke ut med sine velkjente betraktninger, som gjennom bortimot en menneskealder i litt forskjellige utgaver har stått å lese avvekslende i Aftenposten, Arbeiderbladet, Dagbladet og andre aviser.

Han gir i denne utgave uttrykk for at det er dypt urettferdig å påstå at Inger Louise Valle, som var justisminister fra 1973 til 1979, «har ansvaret for kriminalitetssøkningen som er skjedd».

Men hva mener egentlig professoren med dette? Mener han at Inger Louise Valle som justisminister har vært uten enhver innflytelse på og dermed er uten ansvar for kriminalitetstutviklingen i sin regjeringstid og den påfølgende tid? Det er vel i så fall egentlig ingen god attest for den nevnte justisminister, selv om det selvsagt er bedre å ha vært uten innflytelse enn å ha hatt en dårlig innflytelse.

Professoren beklager seg likeledes over at den nevnte justisminister i Aftenposten «gis skylden for det meste» i forbindelse med at «kriminaliteten er steget».

Nå er det i kronikken imidlertid anført flere mulige årsaker til kriminalitetssøkningen og den utilstrekkelige strafferettspleie, som forøvrig senere har ført til store oppslag i Arbeiderbladet 26.5. og VG 27.5. Og flere mulige årsaker kunne ha vært nevnt, blant annet – i den grad noen måtte ha lyttet til ham – professoren selv, som på offentlig bekostning har viet hele sitt liv til et ustanselig forsøk på å umyndiggjøre rettsvesenet; politi, domstoler og fengselsvesen. Politiet burde være ikke bare ubevæpnet, men også ellers ubemidlet. Straffedomstolene

burde ikke ha annet skriveutstyr enn papir og blyant, og – som han uttrykte det i et avisintervju for noen år siden – ikke kunne beslutte fengsling uten i form av en håndskreven kjennelse på minst 50 sider. Og fengslene burde nedlegges eller iallfall bare ha åpne dører.

Kriminaliteten 2

I.L. Valle hører ikke inn i båser

Av fhv. lensmann O.T. Loga,
Rakkestad

Inger Louise Valle var justisminister fra 1973 til 1979. Lensmannsetaten husker henne med glede og i dyp takknemlighet. Hun sørget for å utstyre etaten med moderne sambandsutstyr, og rustet oss opp på en rekke andre områder, slik at vi fikk ny og langt bedre evne til å bekjempe forbryterondet. Hun ga etaten et nytt liv og ikke minst arbeidsglede. Hvilke justisministre har gjort det?

Ikke bare det. Hennes menneskelige egenskaper, hennes vennlige vesen og ikke minst hennes evne til å lytte var en stor inspirasjon. Hertil kom hennes meget dyktige statssekretær, som vel visste hva han var satt til. Jeg vil tro at mine bortimot femti år i etaten og organisasjonsarbeid på mange plan, berger for at jeg vet hva jeg snakker om. Anders Melteig dømmer henne med bakgrunn i «Kriminalmeldingen» nord og ned. Thomas Mathiesen svinger seg til de store høyder den motsatte vei.

Jeg kjenner Melteig som en dyktig lærer med en unik bok om tvangsfullbyrdelse bak seg – og han har aldri lagt skjul på at han er misfornøyd med straffevesenets lemfeldigheit. Mathiesen kjenner jeg gjennom hans stadige skriverier om hvordan kriminelle blir dårlig behandlet – for å si det mildt. Det er ingen nyanser mellom nevnte herrer.